

Dialogi 11. Ettonehella (š. 26–27).

- Mila: Mamma, miula šilmät männäh umpeh.
- Muamo: Ka šilma vaivuttau. Šilmäset ollah niin laipakat. Tuuti, tuuti, tuuti lašta. Tuuti, tuuti pikkaraista. Mamma še lašta uinottau, pikkaraista makauttau. Tuuti, tuuti Mila armaš. Tuuti, tuuti yškälintu.
- Saša: Mamma, mie venyn ta kaččelen šarjakuvie. Ei niyhtä makauta vielä.
- Muamo: Kaččele vain, Sašaseni. Levähä. Mie jo täššä iče meinasin n’učvahtua.

Harjotuš 11-1. Taivuta verbit.

Muata ‘nukkua’; uinota ‘nukahtaa’; n’ukkuo ‘torkkua’; n’učvahtua ‘torkahtaa’; venyö ‘maata’.

	mie	šie	hiän	myö	työ	hyö
muata	makuan					
uinota			uinuou			
n’ukkuo		n’ukut				
n’učvahtua						n’učvahetah
venyö				venymmä		

Harjotuš 11-2. Luaji virkkehet mallih: *Milma makauttau.*

Milma, šilma, häntä, meitä, teitä, heitä.

Makauttau, haikotuttu, n’ukuttu, vaivuttu, piššattu, kakittu, nikottu, janottu, šiännyttä, nakrattu, varauttu.